

РЕШЕНИЕ

№ 82

гр. Перник, 17 февруари 2012 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на петнадесети февруари, две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря И.И.*** и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник – прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от председателя Георгиев КНАХД №45 по описа за 2012 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на З.Н.К. ***, против решение №1078/22.12.2011 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №1157 по описа на съда за 2011 г. С атакувания съдебен акт е потвърдено наказателно постановление (НП) №2966/17.06.2011 г. на Началник сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР – Перник, издадено срещу жалбоподателя К.***, като за нарушение по чл. 21, ал. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 (двеста) лв. на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че атакуваното решение е неправилно, поради неправилно приложение на материалния закон, допуснати съществени нарушения на процесуални правила и явно несправедливо. На тези основания от касационния съд се иска да отмени решението на първата съдебна инстанция и да се произнесе по съществото на спора, като отмени процесното наказателно постановление.

Касационният жалбоподател в съдебно заседание не се явява. Явява се пълномощника му адв. Заатри, който заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата, ОД на МВР – Перник, не се явява, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна, а

атакуваното решение – правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд – Перник, след като взе предвид становищата на страните и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намира жалбата за неоснователна, като мотивите за това са следните:

Доводите изтъкнати в жалбата не се подкрепят от доказателствата събрани в производството пред районния съд, въз основа на които са направени фактическите и правни заключения в атакуваното решение.

Районен съд – Перник, на база на представените и събрани пред него доказателства е приел за безспорно установени обстоятелствата във връзка с описаното в АУАН, издаденото въз основа на него НП и вменено на жалбоподателя нарушение, а именно движение със скорост, надвишаваща законното ограничение въведено със знак В-26 за населено място от 40 km/h, като в момента на засичането с използваното от контролните органи техническо средство Трафик Радар, К. е управлявал автомобила си със 75 km/h, т. е. с 35 km/h над позволеното.

При така установеното от фактическа страна, районният съд е приел нарушението за безспорно установено, подведено под съответната на вмененото на жалбоподателя неправомерно деяние правна норма, със съответно и правилно определено наказание. Съдът е приел актовете, обективирали административното нарушение и цялото административнонаказателно производство, за издадени от компетентни органи, в кръга на правомощията им и в необходимата форма, без допуснати процесуални нарушения или несъобразяване с материалния закон, които да са основание за отмяна или изменение.

От съдържанието на жалбата настоящия съд прави извод, че жалбоподателят не е доволен от първоинстанционното решение, тъй като твърди се, районният съд не е взел предвид аргументи в първоинстанционната жалба относно незаконосъобразност на НП, което е ограничило правото му на защита. Твърди се, че в НП е описана противоречива и неясна фактическа обстановка, с което е нарушена императивната норма на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Твърди се още, че съдът недопустимо е приложил нормата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, като е приел същата за относима и в производството пред съд.

Настоящият състав не приема за основателни твърденията на касатора.

Процесното наказателно постановление в обстоятелствената си част съдържа точно и ясно описание на вмененото на жалбоподателя нарушение, съответно и на посочената за нарушена норма на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП във връзка с чл. 182, ал. 1, т.

4 от ЗДвП, като е прецизирано, че ограничението на скоростта е въведено с пътен знак В-26. Предвид това настоящата инстанция намира изводите на районния съд за правилни, а и съответни на приложения по делото доказателствен материал. Твърдението на жалбоподателя, че не е разбрал какво нарушение е извършил не кореспондира и с оплакванията му във връзка с местоположението на контролните органи и на ограничителния знак, като и твърдението, че скоростта може да е на друг автомобил.

Оплакването в жалбата, че районният съд неправилно е приел за приложима в производството пред него нормата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, относно доказателствената сила на редовно съставените актове по ЗДвП и така е обосновал изводите си, което е ограничило правото на защита на наказаното лице, настоящия съд не намира за основателно. При извършената касационна проверка не беше установено при разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение районния съд да е допуснал нарушения, които по смисъла на чл. 348, ал. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, предл. 2 от ЗАНН да са основания за касиране на първоинстанционното решение. В изпълнение на задължението си по чл. 13, ал. 1 и чл. 14 и ал. 1 и 2 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН, съдът след като е събрал и преценил представените и събрани по делото писмени и гласни доказателства е сметнал същите за достатъчни, за да вземе своето решение въз основа на закона и по вътрешно убеждение. Вследствие това, описаното нарушение е прието за доказано по отношение неговото авторство, самоличността на нарушителя и неговата вина.

Във връзка с твърденията на процесуалния представител на жалбоподателя в съдебно заседание пред настоящата инстанция, следва да се допълни и отбележи, че съгласно т.3.1.5 от раздел „Техническа характеристики“ на Инструкция за експлоатация на Трафик Радар ТР4Д „разстоянието на действие на обсега за лек автомобил може оперативно да се намалява около два пъти, което става чрез натискане на бутон „М/Т късо“ – което променя обсега на действие, като именно в режим „Т“, (както е в настоящия случай, видно от разпечатката от техническото средство), обсегът на действие се намалява приблизително два пъти. Това не е в полза на твърдението на жалбоподателя, че скоростта е засечена, докато автомобилът на жалбоподателя е бил преди ограничителния знак. Относно другото оплакване, че тъй като скоростомерът е бил включен в постоянен режим на измерване „Н“, е възможно скоростта да е на друг автомобил, различен от този на жалбоподателя, няма данни жалбоподателят да е възразил в тази посока нито при съставяне на АУАН, нито пред административнонаказващият орган за да се пристъпва към действия в тази посока. Свидетелските показания пред първата инстанция, на които съдът е дал вяра, са в смисъл че автомобилът е бил сам в обсега на радара, като от страна на процесуалния представител на жалбоподателя във връзка с това твърдение на свидетелите не е имало повече въпроси или доказателствени искания.

Предвид гореизложеното, както и след извършената от касационния съд служебна проверка на атакувания съдебен акт на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, относно валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, пороци които да съставляват основание за касирането му не бяха установени. Обжалваното решение е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба – отхвърлена.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник:

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №1078/22.12.2011 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №1157 по описа на съда за 2011 г., с което е потвърдено наказателно постановление №2966/17.06.2011 г. на Началник сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР – Перник, издадено срещу З.Н.К.***, като за нарушение по чл. 21, ал. 2 от Закона за движението по пътищата му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 (двеста) лв. на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/